

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Succinctam Doctrinarum Asceticarum Svmمام Comprehendens - Quam ad majorem omnium in Ascesi proficere cupientium utilitatem ac subsidium

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1685

§. 19. De Abstinentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48214](#)

m alium diuin petunt, & ideo etiam juxta promissum Servato-
facturis accipiunt. 2. Quia, cum se tam longe esse a per-
gis DEO fectione aestiment, valde esuriunt & sitiunt iustitiam,
nostri atque adeo saturari merentur. 3. Quia cum se totos
us abundevacuent, a DEO, qui perinde ut natura vacuum non
x addi patitur, impleri merentur; juxta illud Scripturæ: di-
saias, uata os tuum, & ego implebo illud. Quas tres causas
EUM: Christus indicasse videtur, dum dixit: Petite, & ac-
G dicat cipientis: quærite, & invenietis: pulsate, & aperietur
i, sed tu vobis: quæ omnia humilis præstat. Nam petit se in-
udivit a curvando: quærerit, quia vacuum se videt: pulsat deß-
nnia, qu derando, quod deesse sibi adverdit.
andaven
quia ego

§. XIX.

De Abstinentia.

I. Est Virtus, quâ voluptatem in usu ciborum
sitam refrenamus, & debitum modum in eorum sum-
ptione constituimus; de qua sequentia Ascetæ scienda.

II. Primò sibi certò persuadeat, nunquam se in
perfectione insignem aliquem profectum facturum,
nisi in abstinentia priùs excellere studeat, uti S. Cli-
macus rectè advertit, dum dixit: *Nunquam à Pharaon-
ne liberaberis, neque supremum Pascha celebrabis, nisi
amaritudines comedaris; amaritudines sunt jejuniij vio-
lentia & afflictio, azyma verò sensus minimè inflatus.*

III. Pari modo sibi persuadeat, non esse adeò
facile, ad perfectionem hujus virtutis pervenire, sicut
primo aspectu apparet; nam, ut bene S. Gregorius
notat, sic plerumque voluptas sub necessitate se palliat,
ut vix eam perfectus quisque discernat. Nam dum sol-
vi debitum necessitas petit; voluptas expleri desiderium

N. 4

sug-

suggerit, & tanto gula securius in praeceps ruit, furar
sub honesto nomine necessitatibus explenda se contigit, aliqui
S. Augustinus confessus est dicens : Et quis tuum
mine, qui non rapiatur aliquantum extra metas obire
tatis ? quisquis ille est, magnus profecto est, vel C
et nomen tuum ; ego autem non sum, quia ho
tator sum.

IV. Non tantum efficax, sed etiam nece
pro hac virtute obtainenda medium credat, oratio
esse ; nam, teste S. Bernardo, oratio virtutem
trat jejunandi, & jejunium meretur gratiam orationis.
Jejunium orationem roborat, oratio sanctificat
nium. Hinc S. Augustinus iterum de se facet
tentationibus quotidie conor resistere, & invoco de
tuam ad salutem meam, & ad terefero astus meus
consilium mihi de hac re nondum stat; nemo en
test esse continens, nisi tu des.

V. Quia verò DEUS etiam cooperationem
stram requirit. ideo magnificat, & speciali cura
vet Asceta Regulas pro temperando vicitu à S. Ig
Lojola traditas, quæ ferè in sequentibus consistunt.
Quòd à pane minus sit abstinendum, quam à re
alimentis, eò quòd is nec gulam adeò irridet, ne
tationi adeò obnoxium hominem reddat. 2. Circa
circa potum magis sit abstinencia servanda, qua
rum, eò quòd gravior excessus in illo, quam in
committi possit. 3. Quòd circa edulicia & pulchra
potissimum abstinentia servari debeat, ut pote per
& appetitui ad peccandum, & Diabolo ad tentandu
major occasio subministratur ; unde gemina in
stria adhibenda, ut scilicet vel grossioribus cibis
velscatur, vel parcè delicatis utatur. 4. Quòd ad me

suram justam cibi ac potūs inveniendam , paulatim sibi
aliquid detrahere debeat, quousque deprehendat, quan-
tum sufficit , ut functiones suas ordinarias commodè
obire possit. 5. Quod inter comedionem expediat,
vel Christum cum Discipulis comedentem imaginari,
vel alijs pijs cogitationibus animum, suaviter tamen &
absque violentia occupare, ut hac ratione occupatus
abstrahatur à suavitate ciborum percipienda , minùsque
super illos affectus effundatur. 6. Quod ad intempe-
rantiam cavendam non parùm conducat, si antè, quām
cibus vel potus sumatur , ac nulla esurie sentitur , de-
terminetur , quantum quis sumere velit, & ab hac men-
sura nec à propria aviditate, nec ab instigatione Inimi-
ciabduci se permittat. 7. Quod præcipue cavendum
sit, ne super sumendos cibos animus quasi totus effun-
datur ; aut cum nimia aviditate & festinatione co-
medatur.

§. XX.

De Modestia.

I. Est virtus , quæ externa Hominiis membra &
actiones juxta Status cuiusque decentiam moderatur ;
de qua sequentia Ascetæ notanda.

II. Primum est, ut convenientem de illa æsti-
mationem concipiatur, eumque in finem perpetuò disti-
chon sequens in mente ac memoria habeat :

Multum est doctrinâ , virtute excellere multum :

Majus opus , mores composuisse suos.

Cum enim ad hoc requiratur, ut in omnibus nostris ver-
bis & actibus nihil reperiatur, quod cujusquam offendat
aspectum, quemadmodum S. Augustinus monet , &

N 5

hanc